

Sammanfattning Ds 2002:4

12

jouren vid Huddinge Universitetssjukhus (Avsnitt 5.5) samt organisationsformen för Dopingkommissionen (Avsnitt 5.6). Med kartläggningen som underlag har mål för idrottsrörelsens antidopningsarbete föreslagits, liksom åtgärder som kan vara ägnade att uppnå målen (Kapitel 6). Dessutom lämnas ytterligare ett antal förslag i Kapitel 7.

I Kapitel 8 belyses de ekonomiska konsekvenserna av arbetsgruppens förslag.

Arbetsgruppen har inte haft någon möjlighet att företa egna undersökningar eller utforska innehållet i andra undersökningar beträffande användningen av dopningsmedel utanför den organiserade idrotten. Med hänvisning till det ökade antalet beslag som redovisas från tull och polis torde inte missbruket i samhället ha minskat. I stället har från olika håll framförts den uppfattningen att missbruket är mycket oroande. Arbetsgruppen har utgått från att det alljämt finns anledning att vidta åtgärder för att minska detta missbruk.

Arbetsgruppen har diskuterat om ordet ”doping” eller ”dopning” skall användas. Doping var det ord som användes i allmänt språkbruk ända till dess Lagen om förbud mot vissa dopningsmedel infördes och är inom idrotten alljämt det som används. Dopingkommissionen, Dopinglaboratoriet och Dopingjouren heter också just så. Dopningsutredningen förespråkade att det skulle heta doping och använde konsekvent det ordet i sin utredning. Regeringen gjorde dock den bedömningen att ordet dopning även fortsättningsvis bör användas i berörda lagar. Ordet ”dopning” kommer sålunda att användas i denna handlingsplan utom när det gäller namn på funktioner eller benämningar inom idrotten.

Arbetsgruppen har också diskuterat benämningen av det som i dagligt tal kallas anabola steroider, eller t.o.m. bara anabola. Den korrekta benämningen är dock anabola androgena steroider med en accepterad förkortning AAS. I denna rapport kommer den korrekta benämningen eller förkortningen att användas.

Ds 2002:4 Sammanfattning

13

Arbetsgruppens förslag till Handlingsplan mot dopning som redovisas i Kapitel 6 och 7 är följande:

Övergripande mål

All idrottsverksamhet - såväl den verksamhet som organiseras av Riksidrottsförbundet som övrig verksamhet - skall vara dopningsfri.

Åtgärder för att uppnå det övergripande målet

Ökat antal dopningskontroller inom RF-idrotten

Antalet dopningskontroller inom idrotten skall öka med 50 procent utifrån 2002 års nivå under en treårsperiod. Effekterna av en ökning av antalet kontroller skall utvärderas innan beslut fattas om en ytterligare ökning.

Förstärkt utbildning och information

__ Riksidrottsförbundet och SISU skall ta ett större ansvar för att information och utbildning når ut till idrottande ungdomar,

idrottsledaren m.fl. inom idrottsrörelsen på central, regional och lokal nivå.

__ Även utbildningsinsatser för andra målgrupper, som exempelvis tull, polis, lärare fritidspersonal och sjukvårdspersonal, skall öka.

Sammanfattning Ds 2002:4

__ SF, DF och föreningar uppmuntras att söka projektmedel för att utveckla metoder för att utbilda och informera om dopning på ett verkningfullt sätt.

__ En för alla intresserade lättillgänglig bred kunskapsbank som kontinuerligt uppdateras bör skapas. Kunskapsbanken skall administreras av Dopingjouren.

Ökade insatser för att skapa samverkan

En ökad samverkan skapas mellan myndigheter och organisationer på central, regional och lokal nivå.

Dopningsfritt på gym

__ Samverkan inleds mellan aktörer som driver verksamhet för styrketräning och för allmän konditionsträning med syfte att skapa dopningsfria träningsmiljöer.

__ Frågan om en lagstiftning som möjliggöra dopningskontroller och sanktionsförfarande för icke RFFöreningsanslutna tränande utreds ytterligare.